

нѣма нощъ, както на земята. Тамъ има само день. На земята, обаче, има день и нощъ, понеже тя се освѣтява отъ слънцето. Деньтъ и нощта показватъ, че хората на земята живѣятъ извънъ реалността, при особена обстановка. Когато съзнанието на човѣка се помрачава, вследствие на което ставатъ нѣкакви промѣни въ състоянието му, за него настава нощъ; когато съзнанието на човѣка се прояснява и разбиранията му се изправятъ, за него настава день. Казвате: какъвъ ли ще бжде животътъ ни въ другия свѣтъ? — Ако съзнанието ви и тамъ не се помрачи, день ще бжде. Съзнанието на човѣка може да се помрачи по много причини. Нѣкога най-малката причина е въ състояние да помрачи съзнанието му. Запримѣръ, вие сте въ добро разположение на духа, но дойде нѣкой вашъ приятелъ и ви бодне съ игла. Моментално изгубвате разположението си и започвате да се занимавате съ болката, която сж ви причинили. Ако една струна отъ цигулката на нѣкой виденъ цигуларъ се скжса, той губи вече четвъртъ отъ своята сигурность; ако и втората струна се скжса, той губи две четвърти отъ сигурността си; ако и третата струна се скжса, той губи три четвърти отъ сигурността си. Обаче, щомъ остане само съ една струна, той престава вече да свири. Никой цигуларъ не може да свири на една струна. Какъвъ цигуларъ ще бжде онзи, който може да свири само на една струна?

Оттукъ азъ правя следното сравнение: какъвъ човѣкъ ще бжде онзи, на когото духътъ, душата и тѣлото не работятъ? Това е цигуларъ съ една струна на цигулката. Какъвъ човѣкъ ще бжде онзи, на когото умътъ не мисли, сърцето не чувствува и волята не действа? Човѣкътъ седи въ това, да вѣрва въ Божия Духъ, отъ Когото е произлѣзълъ и да работи въ съгласие съ Него. Да